

NẾU BẠN MUỐN THAY ĐỔI THẾ GIỚI

Mỗi năm đến kỳ tốt nghiệp ra trường, các trường trung học và đại học Mỹ có thông lệ mời những vị khách có địa vị, tiếng tăm đến nói chuyện với học sinh, sinh viên. Các vị khách này có thể là 1 chính khách như tổng thống Obama, 1 nghệ sĩ tài tử nổi tiếng, hay những người thành đạt như Bill Gate, Steve Jobs, v.v. Những bài nói chuyện có ý nghĩa thường được các báo in, trích dẫn lại.

Năm nay, có 1 bài diễn văn từ 1 vị khách mời đặc biệt đã được mọi người và giới truyền thông chú ý, được đăng tải trên nhiều tờ báo. Đó là bài nói chuyện của đô đốc Bill McRaven, người đứng đầu lực lượng đặc biệt của Hải quân Hoa Kỳ (Navy SEAL), người trực tiếp chỉ huy biệt đội SEAL Team Six nổi tiếng, người giám sát việc lập kế hoạch và thực hiện cuộc tấn công tiêu diệt Osama bin Laden.

Ông là tướng Hải quân bốn sao bí ẩn nhất và luôn được bảo vệ cẩn mật. Trong khi các Đô đốc như Greenert, Gortney, Locklear thường xuyên xuất hiện trong các phương tiện truyền thông và trước Quốc hội, McRaven thì lại bí mật và tránh né mọi sự chú ý về mình.

Tuần rồi, sinh viên tốt nghiệp tại Đại học Texas ở Austin lại nhận được 1 sự “chiêu đãi” hiếm có, đó là bài nói chuyện đầy ý nghĩa và hóm hỉnh của Đô đốc Bill McRaven.

Dưới đây là bài nói chuyện của ông:

Kính thưa Viện Trưởng Powers,
Phó Viện Trưởng Fenves,
các vị Trưởng khoa,
các vị giáo sư,
cùng gia đình và bạn bè,
và quan trọng nhất là các tân sinh viên tốt nghiệp niên khóa 2014.

Xin chúc mừng thành tích của các bạn.

Đã gần 37 năm từ ngày mà tôi tốt nghiệp UT.

Tôi nhớ rất nhiều điều về ngày hôm đó.

Tôi nhớ tôi đã bị nhức đầu từ một buổi tiệc nhậu (nguyên văn: “party”) đêm trước. Tôi chỉ nhớ là tôi đã có một bạn gái nghiêm túc, người mà tôi kết hôn sau này - đó là chuyện quan trọng cần nhớ - và tôi nhớ rằng tôi đã được nhận vào Hải quân ngày hôm đó.

Nhưng trong tất cả những điều tôi nhớ, thì tôi lại chẳng nhớ những ai là khách mời lên phát biểu trong buổi tối đó và tôi chắc chắn không nhớ bất cứ điều gì họ nói.

Vì vậy, phải thừa nhận 1 thực tế là nếu tôi không có thể làm cho bài phát biểu này đáng nhớ - thì ít nhất tôi sẽ cố gắng để làm cho nó ngắn gọn.

Khẩu hiệu của Đại học UT là “Những gì bắt đầu ở đây sẽ làm thay đổi thế giới” (nguyên văn: “What starts here changes the world”).

Tôi phải thừa nhận, là tôi rất thích cái khẩu hiệu đó.

Tối nay có gần 8,000 sinh viên tốt nghiệp UT.

Trong 1 bảng phân tích khá chặt chẽ, mẫu mực của website “Ask.Com”, họ nói rằng trung bình 1 người Mỹ sẽ giao tiếp với khoảng 10,000 người khác trong suốt cuộc đời của mình.

Đó là con số rất lớn, rất nhiều người.

Nhưng, nếu mỗi người trong các bạn thay đổi cuộc sống của chỉ mười người và mỗi một người này làm thay đổi cuộc sống của mười người khác - vâng, chỉ mười mà thôi - thì sau đó trong năm thế hệ - tức là sau 125 năm - lớp sinh viên tốt nghiệp năm 2014 sẽ làm thay đổi cuộc sống của 800 triệu người.

800 triệu người - các bạn hãy suy nghĩ về con số này đi - nó nhiều hơn gấp đôi so với dân số Hoa Kỳ. Đi tiếp thêm một thế hệ nữa và bạn có thể thay đổi toàn bộ dân số thế giới - 8 tỷ người.

Nếu bạn cho rằng rất khó để thay đổi cuộc sống của mười người - tức là thay đổi cuộc sống của họ mãi mãi - thì bạn đã sai.

Tôi thấy nó xảy ra hàng ngày ở Iraq và Afghanistan.

Một sĩ quan bộ binh trẻ ra quyết định rẽ trái thay vì rẽ phải xuống một con đường ở Baghdad và mười quân nhân trong toán của anh đã được an toàn, tránh khỏi 1 cuộc phục kích.

Tại tỉnh Kandahar, Afghanistan, một nữ hạ sĩ quan cảm nhận điều gì đó khác lạ và đã chỉ đạo trung đội của cô ấy tránh thoát được khỏi chất nổ 500 cân gài bẫy họ, cứu được cuộc sống của hàng chục chiến sĩ.

Nhưng, không chỉ những người lính được cứu thoát bởi các quyết định từ một người, con cái của họ (chưa ra đời), cũng được cứu. Và con cái của con cái họ cũng được cứu.

Nhiều thế hệ đã được cứu bởi một quyết định từ một người.

Nhưng, thay đổi thế giới có thể xảy ra bất cứ nơi nào và bất cứ ai cũng đều có thể làm được điều đó.

Vì vậy, những gì bắt đầu ở đây đích thực có thể thay đổi thế giới, nhưng câu hỏi là... lúc đó thế giới sẽ trông giống như thế nào, sau khi bạn thay đổi nó?

Tôi tin tưởng rằng nó sẽ tốt hơn rất nhiều, và nếu các bạn làm cho tên thủy thủ già này vui vẻ trong chốc lát bằng cách giả bộ như đang chăm chú lắng nghe những gì mà tôi sẽ nói, một vài gợi ý có thể giúp các bạn trên con đường đi đến một thế giới tốt hơn.

Và trong khi những bài học này được rút ra trong thời gian tôi phục vụ quân đội, tôi có thể đảm bảo với các bạn rằng nó sẽ hữu ích, cho dù các bạn chưa từng một ngày mặc bộ quân phục.

Điều quan trọng không phải ở giới tính, dân tộc hay tôn giáo, hoặc địa vị xã hội của các bạn.

Cuộc đấu tranh của chúng ta trong thế giới này là tương tự nhau và những bài học để vượt qua những trở ngại để tiến lên - để thay đổi bản thân và thế giới xung quanh chúng ta, đều áp dụng chung được cho tất cả mọi người.

Tôi đã là một thành viên của Navy SEAL trong 36 năm (chú thích: Navy SEAL là lượng lực đặc nhiệm tinh nhuệ của Hải quân Mỹ - SEAL: Sea-Air-Land). Nhưng tất cả chỉ bắt đầu sau khi tôi tốt nghiệp UT để tham gia khóa đào tạo SEAL cơ bản ở Coronado, California.

Khóa đào tạo SEAL cơ bản trong sáu tháng, bao gồm những màn “tra tấn dai dẳng” (nguyên văn: “long torturous”) như chạy trên cát lún, nửa đêm bơi trong nước lạnh ở bờ biển San Diego, những cuộc rèn luyện vượt chướng ngại vật, những buổi tập thể dục thể hình dài vô tận, là những ngày không được ngủ, luôn bị lạnh, bị ướt và khổ sở.

Đó là sáu tháng liên tục bị quấy rối bởi các huấn luyện viên chuyên nghiệp, họ luôn tìm kiếm những điểm khiếm khuyết về tâm lý và thể chất của các học viên để loại bỏ họ ra khỏi Navy SEAL.

Nhưng, khóa huấn luyện cũng nhằm tìm kiếm những học viên có tư chất chỉ huy, có thể dẫn dắt đồng đội trong một môi trường căng thẳng liên tục, hỗn loạn, trong những thời điểm gặp thất bại và khó khăn.

Với tôi khóa đào tạo căn bản SEAL chính là những thử thách trong cả đời người được nhồi nhét vào trong sáu tháng.

Vì vậy, đây là 10 bài học mà tôi đã học được từ khóa huấn luyện cơ bản SEAL, hy vọng sẽ có giá trị cho các bạn khi dẫn bước trên đường đời.

Mỗi buổi sáng trong khóa đào tạo SEAL cơ bản, người huấn luyện viên - vào thời điểm đó tất cả các HLV đều là cựu chiến binh Việt Nam - sẽ đến các doanh trại và điều đầu tiên họ sẽ kiểm tra là giường của học viên.

Nếu học viên làm đúng, các góc giường sẽ vuông cạnh (ý tác giả muốn nói đến tấm drap trải giường), các bao gối được kéo thẳng phẳng phiu, cái gối đầu phải được đặt ngay dưới trung tâm của 2 thanh đầu giường, và cái mền phụ (chú thích: mỗi học viên được cấp 2 cái mền) gấp gọn gàng dưới chân của rack – rack là từ của Hải quân dùng để chỉ cái giường.

Đó là một nhiệm vụ rất đơn giản, rất trần tục. Thế nhưng mỗi buổi sáng chúng tôi ai nấy cũng phải dọn dẹp giường của mình 1 cách gọn gàng, hoàn hảo. Chuyện này có vẻ hơi ngây ngô vào thời điểm đó, nhất là dưới ánh sáng của 1 thực tế hiển nhiên là các học viên đang ước vọng trở thành những chiến binh SEAL thực sự, được tham dự những trận chiến khó khăn đầy chông gai - nhưng, sự “trí tuệ” (nguyên văn: “wisdom”) của hành động tưởng như đơn giản này đã được minh chứng với tôi nhiều lần.

Nếu bạn dọn dẹp giường của bạn mỗi buổi sáng, tức là bạn đã hoàn thành nhiệm vụ đầu tiên trong ngày. Nó sẽ mang lại cho bạn một niềm tự hào nhỏ, nó sẽ khuyến khích bạn làm nhiệm vụ kế tiếp tốt hơn và các nhiệm vụ khác tiếp theo sau.

Đến cuối ngày, từ một nhiệm vụ đầu tiên hoàn thành sẽ biến thành nhiều nhiệm vụ hoàn thành. Hành động dọn dẹp giường của các bạn cũng sẽ làm củng cố cho 1 thực tế là những điều nhỏ nhất trong cuộc sống rất đáng được quan tâm.

Nếu các bạn không thể làm tốt những việc nhỏ nhất, các bạn sẽ không bao giờ làm tốt được những điều lớn.

Và, nếu như bạn có một ngày không như ý, bạn trở về nhà và thấy một chiếc giường đã gọn gàng, ngăn nắp - do chính tay bạn làm - điều đó sẽ cho bạn niềm động viên là ngày mai sẽ tốt hơn.

Nếu các bạn muốn thay đổi thế giới, hãy bắt đầu bằng cách dọn dẹp ngăn nắp giường của các bạn.

Trong khóa đào tạo SEAL các học viên được chia thành nhiều toán. Mỗi toán gồm bảy học viên - chia ra ba người ngồi mỗi bên của một chiếc xuồng cao su nhỏ, và một người điều khiển hướng đi cho xuồng.

Mỗi ngày các toán mang xuồng ra bãi biển và được hướng dẫn cách vượt qua các con sóng và chèo vùi dậm dọc theo bờ biển.

Vào mùa đông, những con sóng ở bờ biển San Diego có thể cao từ 8 đến 10 feet (chú thích: 2.4m - 3m), hết sức khó khăn để lướt qua chúng, trừ khi tất cả mọi người cùng chèo.

Tất cả nhịp chèo phải đồng bộ theo nhịp đếm của người điều khiển. Mọi người phải nỗ lực hết sức, bằng không xuồng sẽ bị các làn sóng xô ngược lại và sẽ bị ném [một cách] thô bạo lên trên bãi biển.

Để làm cho xuồng đến đích, thì tất cả mọi người phải cùng nhau chèo.

Một mình bạn không thể thay đổi thế giới - bạn sẽ phải cần những sự trợ giúp - và thật sự để đi được từ điểm khởi đầu đến đích cần phải có bạn bè, đồng nghiệp, sự nhã ý của những người không quen và một trưởng nhóm có năng lực để hướng dẫn mọi người.

Nếu bạn muốn thay đổi thế giới, hãy tìm thấy một người nào đó để trợ giúp bạn chèo chống.

Sau một vài tuần luyện tập khó khăn, khóa đào tạo SEAL mà tôi tham gia bắt đầu với 150 người đã giảm xuống chỉ còn 35. Bây giờ còn lại sáu 6 toán với 7 người trên mỗi xuồng.

Tôi được xếp chung toán với những học viên cao to, nhưng toán giỏi nhất lại toàn là những học viên nhỏ con - chúng tôi gọi họ là toán Munchkin (chú thích: nhỏ bé, xinh xắn) - không có ai trong toán này cao hơn 5.5 foot (chú thích: 1.67m).

Toán Munchkin gồm có một người Mỹ gốc da đỏ, một người Mỹ gốc châu Phi, một người Mỹ gốc Ba Lan, một người Mỹ gốc Hy Lạp, một người Mỹ gốc Ý, và hai thanh niên trẻ nhưng gan lỳ đến từ miền Trung Tây nước Mỹ.

Họ chèo xuồng, chạy bộ và bơi lội nhanh hơn tất cả các toán khác.

Những học viên cao lớn trong các toán khác thường cười cợt, trêu chọc khi thấy các thành viên của toán Munchkin xỏ những bàn chân nhỏ nhắn của họ vào những đôi chân vịt cũng... nhỏ nhắn trước khi bơi lội.

Nhưng bằng cách nào đó, những học viên nhỏ con này, họ đến từ mọi góc ngách của nước Mỹ và thế giới, luôn luôn là những người có tiếng cười sau cùng – (nguyên văn: “had the last laugh” đây là 1 thành ngữ Mỹ, tương tự như 1 thành ngữ VN “Cười người hôm trước, hôm sau người cười”) - họ bơi nhanh hơn so với tất cả mọi người và đến bờ trước chúng tôi rất lâu.

Khóa đào tạo SEAL là một sự bình đẳng tuyệt vời. Không có gì có thể giúp bạn đạt được thành công ngoài ý chí của bạn, chứ không phải đó là màu da, chủng tộc, học thức, hay địa vị xã hội của bạn đâu.

Nếu các bạn muốn thay đổi thế giới, hãy đo lường con người bởi kích thước của trái tim của họ, chứ không phải là kích thước cái chân vịt của họ.

Vài lần trong tuần, các giảng viên sẽ cho cả lớp xếp hàng để kiểm tra quân phục. Việc kiểm tra này luôn luôn được tiến hành 1 cách kỹ lưỡng khác thường.

Mũ đội phải được hồ cứng 1 cách hoàn hảo, quân phục phải ủi thẳng nếp, khóa thắt lưng phải sáng bóng và không được có bất kỳ 1 vết tì ố nào.

Nhưng, bất kể bao nhiêu nỗ lực mà bạn đã dùng để hồ cứng chiếc mũ, ủi kỹ càng bộ quân phục, hoặc đánh bóng loáng cái khóa thắt lưng - cũng vẫn chưa đạt.

Các giảng viên sẽ tìm ra “1 sai phạm gì đó” để phạt bạn.

Và vì kiểm tra quân phục không đạt, các học viên phải chạy, với nguyên quần áo, lao vào sóng biển, và sau đó, ướt từ đầu đến chân, lăn trên bãi biển cho đến khi tất cả toàn thân bị bao phủ bởi cát.

Tên gọi của vụ này là “bánh tâm đường” (nguyên văn: “sugar cookie”). Bạn phải vận bộ quân phục đó cho đến hết ngày - lạnh, ẩm ướt và đầy cát biển.

Có rất nhiều học viên không thể chấp nhận 1 thực tế là tất cả các nỗ lực của họ đều là vô ích. Bất kể là họ đã cố gắng đến cỡ nào - để những bộ quân phục trông chỉnh tề, đúng quân cách - đều bị đánh giá thấp.

Những học viên đó đã không vượt qua nổi khóa huấn luyện.

Những học viên đó không hiểu mục đích của sự huấn luyện. Bạn sẽ không bao giờ thành công. Bạn sẽ không bao giờ có một bộ đồng phục hoàn hảo.

Đôi khi, cho dù bạn đã chuẩn bị hay thực hiện 1 kế hoạch kỹ càng đến mấy đi chăng nữa, thì kết quả vẫn cho ra một cái “bánh tằm đường”.

Đôi khi, cuộc sống là như vậy.

Nếu các bạn muốn thay đổi thể giới, hãy vượt qua thân phận của một cái “bánh tằm đường” và tiếp tục tiến về phía trước.

Mỗi ngày, trong thời gian đào tạo, bạn phải đương đầu với nhiều thử thách thể chất khác nhau - chạy, bơi, các khóa học vượt chướng ngại vật, thể dục thể hình - Những thứ đó được sắp đặt ra để thử thách dũng khí của bạn.

Mỗi sự kiện có những tiêu chuẩn - thời gian mà bạn phải đáp ứng. Nếu bạn thất bại trong việc đáp ứng những tiêu chuẩn đó, tên của bạn sẽ được đăng trên một danh sách và vào cuối ngày, những người có tên trên danh sách sẽ được mời đến một “rap xiếc” (nguyên văn: “circus”).

“Rap xiếc”: đó là phải tập thêm hai giờ thể dục - nó làm bạn kiệt sức, phá vỡ tinh thần của bạn để buộc bạn phải bỏ cuộc.

Không ai muốn đến “Rap xiếc”.

Đến “Rap xiếc” có nghĩa là ngày đó bạn không đạt tiêu chuẩn. Đến “Rap xiếc” có nghĩa là nhiều mệt mỏi hơn, và mệt mỏi hơn có nghĩa là ngày hôm sau sẽ khó khăn hơn - và có khả năng sẽ phải đến viếng “Rap xiếc” thường xuyên hơn nữa.

Trong tiến trình đào tạo SEAL, tất cả mọi học viên không ai thoát khỏi bảng phong thần này, mọi người đều có tên trong danh sách đến “Rap xiếc”.

Nhưng, một điều thú vị đã xảy ra với những người thường xuyên có tên trong danh sách “Rap xiếc” - Những người phải chịu thêm hai giờ tập thể dục - đã càng ngày càng cứng cáp, mạnh mẽ hơn.

Nỗi “thông khổ” khi phải đến “Rap xiếc” đã bồi đắp nên 1 sức mạnh tinh thần - và xây dựng khả năng phục hồi thể chất.

Cuộc sống đầy những “Gánh xiếc”.

Các bạn sẽ thất bại. Các bạn có thể sẽ phải chịu thất bại thường xuyên. Thất bại sẽ làm các bạn đau đớn. Thất bại sẽ làm các bạn chán nản, thất vọng. Nhưng thất bại là liều thuốc thử để kiểm tra cốt lõi giá trị của các bạn.

Nếu bạn muốn thay đổi thế giới, đừng sợ “Rạp xiếc”.

Ít nhất hai lần mỗi tuần, các học viên phải tham gia chạy vượt qua các chướng ngại vật. Tất cả gồm có 25 chướng ngại vật khác nhau, trong đó có 1 bức tường cao 10 foot, 1 tấm lưới cao 30 foot, và một hàng rào dây thép gai dùng cho việc tập luyện bò trườn.

Nhưng chướng ngại vật khó khăn nhất là “cú trượt sinh tồn” (nguyên văn: “the slide for life”). Nó gồm 2 cái tháp, một tháp 3 tầng, cao 30 foot nằm một phía và một cái tháp một tầng nằm ở đầu kia. Hai tòa tháp được nối liền bởi một dây thừng dài 200 foot.

Bạn phải leo lên tầng ba của tháp và khi lên đến đỉnh tháp, bạn nắm lấy sợi dây thừng, đong đưa bên dưới sợi dây thừng và dùng tay kéo thân hình, di chuyển đến đầu bên kia.

Kỷ lục vượt chướng ngại vật này đã đứng vững trong nhiều năm qua cho đến khóa đào tạo của chúng tôi vào năm 1977.

Kỷ lục này dường như “bất khả chiến bại” (nguyên văn: “unbeatable”), cho đến một ngày, một học viên đã quyết định thử thách chướng ngại vật “Cú trượt sinh tồn” này bằng cách trượt với tư thế cho đầu xuống trước.

Thay vì đong đưa cơ thể của mình dưới sợi dây thừng và nhích cả thân hình xuống, anh nằm lên trên sợi dây và đẩy thân mình về phía trước.

Đó là 1 cách di chuyển nguy hiểm - dường như điên cuồng, và đầy rủi ro. Nếu thất bại có nghĩa là chấn thương và bị loại khỏi khóa huấn luyện.

Không chút do dự - người học viên trượt theo sợi dây thừng xuống - nhanh 1 cách nguy hiểm, và thay vì vài phút, anh ta chỉ mất một nửa thời gian, anh đã phá được kỷ lục.

Nếu các bạn muốn thay đổi thế giới, đôi khi các bạn phải lao xuống để đương đầu với trở ngại.

Đến giai đoạn huấn luyện cách chiến đấu trên bộ, các học viên được máy bay đưa ra đảo San Clemente nằm ngoài khơi của San Diego.

Vùng biển ở San Clemente là một nơi có rất nhiều cá mập trắng lớn. Để được tốt nghiệp khóa huấn luyện SEAL, các học viên phải hoàn thành các loạt bơi đường trường. Bơi đêm là một trong các loạt bơi đó.

Trước khi xuất phát, các giảng viên thông báo cho học viên với về “hân hoan” (nguyên văn: “joyfully”) về tất cả các loài cá mập sinh sống ở vùng biển ngoài khơi San Clemente.

Tuy nhiên, họ cũng đảm bảo là chưa từng có học viên nào bị cá mập làm thịt cả, ít nhất là trong thời gian gần đây.

Nhưng, các học viên cũng được dạy rằng nếu một con cá mập bắt đầu lượn lờ quanh vị trí của bạn theo vòng tròn – hãy giữ vững vị trí của bạn. Không bơi đi. Không tỏ ra sợ hãi.

Và nếu những con cá mập đang đói, cần một bữa ăn nhẹ nửa đêm (nguyên văn: “a midnight snack”), phóng về phía bạn – thì hãy dồn hết sức mạnh đâm vào mõm cá, tất sẽ làm nó bỏ cuộc.

Có rất nhiều cá mập trên thế giới này. Nếu các bạn hy vọng sẽ hoàn tất 1 cuộc bơi lội, thì các bạn sẽ phải đối phó với chúng.

Vì vậy, nếu các bạn muốn thay đổi thế giới, đừng lùi bước trước những con cá mập.

Một trong những công việc của Navy SEALs là tiến hành các cuộc tấn công dưới nước vào tàu chiến của địch. Chúng tôi thực hành kỹ thuật này 1 cách rất phổ biến trong quá trình huấn luyện cơ bản.

Nhiệm vụ tấn công tàu là nơi mà 2 Navy SEAL sẽ được thả xuống ở ngoài xa một bên cảng của đối phương và sau đó lặn hơn hai dặm (chú thích: hơn 3km) - dưới mặt nước – không sử dụng bất cứ dụng cụ gì, ngoài một cái thước đo độ sâu và một la bàn để định hướng mục tiêu.

Trong toàn bộ quá trình bơi lặn, thậm chí sâu dưới nước nhưng vẫn có một số ánh sáng xuyên qua được. Học viên vẫn còn chút ít cảm giác thoải mái khi biết rằng có 1 mặt nước rộng mở ở trên đầu của họ (nguyên văn: “open water”).

Nhưng khi bạn tiếp cận đến con tàu đang cập cảng, thì ánh sáng bắt đầu mờ dần. Các kết cấu thép của con tàu chặn mất ánh trắng – che mất các ánh đèn đường - cùng tất cả ánh sáng xung quanh.

Để thành công trong nhiệm vụ, bạn phải lặn dưới con tàu và tìm ra cho được lườn tàu – tức là đường trung tâm và phần sâu nhất của con tàu.

Đây là mục tiêu của bạn. Nhưng lườn tàu cũng là nơi tăm tối nhất của con tàu, là nơi bạn không thể nhìn thấy bàn tay của mình dù có để nó ngay trước mặt, nơi mà tiếng ồn từ máy móc của con tàu làm chói tai, rất dễ dàng làm cho bạn bị mất phương hướng và bỏ cuộc.

Mỗi thành viên Navy SEAL đều biết rằng dưới lườn tàu, tại thời điểm đen tối nhất của nhiệm vụ - là thời điểm bạn phải bình tĩnh, tập trung - là khi tất cả các kỹ năng chiến thuật, sức mạnh thể chất và tất cả sức mạnh nội tâm của bạn đều phải mang ra hết để chống đỡ.

Nếu các bạn muốn thay đổi thế giới, các bạn phải đem ra những [gì] tốt nhất trong con người bạn để đương đầu ở thời điểm đen tối nhất.

Tuần thứ chín của khóa huấn luyện được gọi là “tuần lễ địa ngục” (nguyên văn: “Hell Week”). Đó là sáu ngày không ngủ, liên tục bị quấy rối về thể chất và tinh thần và một ngày đặc biệt tại “bãi bồi” (nguyên văn: “mud flats”) – “bãi bồi” là 1 vùng nằm giữa San Diego và Tijuana, nơi nước chảy đi và tạo ra các vũng bùn Tijuana – đó là một khu vực có địa hình đầm lầy, nơi mà bùn sình sẽ nhấn chìm bạn.

Đó là vào ngày thứ tư (Wednesday) của “tuần lễ địa ngục”, bạn phải chèo đến “bãi bồi” và trong 15 giờ tiếp theo phải cố gắng để tồn tại dưới lớp bùn lạnh cóng, trong tiếng gió hú và áp lực không ngừng từ các huấn luyện viên luôn thúc giục, kêu gọi các học viên bỏ cuộc.

Thứ tư, khi mặt trời bắt đầu lặn thì lớp của tôi bị cho là đã “vi phạm nghiêm trọng các quy tắc” (nguyên văn: “egregious infraction of the rules”) được lệnh phải dìm mình dưới bùn.

Bùn “nuốt chửng” các học viên cho đến khi không có gì có thể nhìn thấy được ngoài những cái đầu của chúng tôi. Các giảng viên nói với chúng tôi là mọi người sẽ được lên bờ nếu có năm người chịu bỏ cuộc - chỉ cần năm người thôi là chúng tôi có thể thoát ra khỏi cái lạnh đầy ức chế này.

Nhìn xung quanh bãi bồi thì rõ ràng là có một số học viên gần như muốn đầu hàng. Vẫn còn hơn tám tiếng đồng hồ nữa cho đến khi mặt trời lên – hơn tám giờ với cái lạnh thấu xương (nguyên văn: “bone chilling cold”).

Tiếng của các hàm răng va vào nhau lập cập và tiếng run rẩy rên rỉ của các học viên lớn đến nỗi rất khó để nghe bất cứ tiếng động nào khác. Nhưng sau đó, có một âm thanh bắt đầu vang vọng trong đêm - một giọng hát được cất lên.

Một giọng hát trật nhịp “khủng khiếp” (nguyên văn: “terribly out of tune”), nhưng được hát với sự nhiệt tình.

Một giọng hát đã trở thành hai và từ hai trở thành ba và không lâu sau đó, tất cả mọi người trong lớp đều hát.

Chúng tôi biết rằng nếu một người có thể vượt lên trên những đau khổ thì những người khác cũng có thể làm được.

Các giảng viên bị đe dọa chúng tôi sẽ phải bị ở lâu hơn trong tù nếu còn tiếp tục hát, nhưng chúng tôi vẫn cứ hát.

Và không hiểu tại sao – tù có vẻ như ấm áp hơn một ít, gió như trở nên “thuần tính” (nguyên văn: “a little tamer”), và bình minh thì không còn quá xa.

Nếu như tôi đã học được bất cứ điều gì trong cuộc đời tôi khi bôn ba trên thế giới, thì đó chính là sức mạnh của niềm hy vọng. Sức mạnh của một người - Washington, Lincoln, King, Mandela và thậm chí một cô gái trẻ từ Pakistan - Malala - một người có thể thay đổi thế giới bằng cách trao niềm hy vọng cho mọi người.

Vì vậy, nếu các bạn muốn thay đổi thế giới, hãy bắt đầu cất tiếng hát ngay cả khi các bạn đang bị lún lên đến tận cổ trong tù.

Cuối cùng, trong khóa huấn luyện SEAL có một cái chuông. Đó là 1 cái chuông đồng được treo ở trung tâm của doanh trại để tất cả các học viên đều nhìn thấy.

Khi bạn muốn bỏ cuộc – Tất cả những gì bạn phải làm là chỉ cần rung chuông. Rung chuông và bạn không còn phải thức dậy lúc 5 giờ sáng. Rung chuông và bạn không còn phải bơi lội trong cái lạnh băng giá.

Rung chuông và bạn không còn phải chạy, phải vượt các chướng ngại vật, tập thể lực (PT) - và bạn không còn phải chịu đựng những cuộc huấn luyện, thử thách cam go.

Chỉ cần rung chuông.

Nếu các bạn muốn thay đổi thế giới, đừng bao giờ rung chuông.

Khóa tốt nghiệp năm 2014, các bạn đang ở những giây phút sau cùng trước lúc nhận bằng tốt nghiệp. Những giây phút ngắn ngủi trước khi các bạn bắt đầu bước vào hành trình cuộc sống. Đây là thời khắc để các bạn bắt đầu thay đổi thế giới theo hướng tốt hơn.

Nó sẽ không dễ dàng đâu. Nhưng, các bạn là những sinh viên tốt nghiệp niên khóa 2014 – một niên khóa có thể ảnh hưởng đến cuộc sống của 800 triệu người trong thế kỷ tới.

Hãy bắt đầu mỗi ngày với một nhiệm vụ [được] hoàn thành.

Hãy tìm một người nào đó để giúp bạn trong cuộc đời.

Hãy tôn trọng tất cả mọi người.

Biết rằng cuộc sống là không công bằng và rằng bạn sẽ thường xuyên vấp ngã, nhưng nếu các bạn dám chấp nhận rủi ro, dám tiến lên trong những thời điểm khó khăn nhất, dám đối mặt với những kẻ bắt nạt, nâng đỡ những người bị áp bức và không bao giờ, không bao giờ bỏ cuộc - nếu các bạn làm được những việc này, thế hệ tiếp theo và các thế hệ nối tiếp sẽ sống trong một thế giới tốt hơn nhiều so với thế giới của chúng ta ngày hôm nay, và những gì được bắt đầu ở đây sẽ thực sự thay đổi thế giới theo hướng tốt hơn.

Cám ơn các bạn rất nhiều. Xin chào. Hook ‘em horns.’

Nguồn: Internet E-mail by Vũ Văn Chương chuyển

*Đăng ngày Thứ Tư, June 4, 2014
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, SĐND, QL-VNCH*